ואת כי שטית תוזת אישך וכי נטמאת ויתן איש
בך את שכבתו מבלעדי אישך והשביע הכהן
את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה
יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת
יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה ובאו המים
המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך
ואמרה האשה אמן אמן וכתב את האלת האלה
הכהן בספר ומחה אל מי המרים והשקה את
האשה את מי המרים המאררים ובאו בה המים
המאררים למרים ולקח הכהן מיד האשה את
מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב
אתה אל המזבח וקמץ הכהן מן המנחה את
אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה
את המים והשקה את המים והיתה אם נטמאה
ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאררים
למרים ועצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה
לאלה בקרב עמיה ואם לא נטמאה האשה וטהרה
הוא ונקתה ונזרעה זרע זאת תורת הקנאת אשר
תשטה אשה תוזת אישה ונטמאה או איש אשר
תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד
את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל
התורה הזאת ונקה האיש מעון והאשה ההוא
תשא את עונה
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם איש או אשה כי יפלא לנדר
נדר נזיר להזיר ליהוה מיין ושכר יזיר חמץ יין
ושכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא
ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל כל ימי
נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד
זג לא יאכל כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר
על ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר ליהוה
קדש יהיה גדל פרע שער ראשו כל ימי הזירו
ליהוה על נפש מת לא יבא לאביו ולאמו לאחיו
ולאחתו לא יטמא להם במותם כי נזר אלהיו על
ראשו כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה וכי ימות
מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח
ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו וביום
השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל
הכהן אל פתח אהל מועד ועשה הכהן את אחד
לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא
על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא והזיר
ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם